

хванала. Дошълъ царскиятъ синъ, качилъ момичето на коня и препусналъ къмъ палата. Рогачътъ тръгналъ подиръ сестра си. Царскиятъ хора го подгонили. Тогава момичето казало на царския синъ: „Кажи на твоитъ хора да не убиватъ рогача. Той ми е братъ, но пи въ гората омагьосана вода и стана рогачъ.“ Царскиятъ синъ заповѣдалъ на своитъ хора да оставятъ на мира рогача, и той отишълъ заедно съ сестра си въ двореца. Тамъ царскиятъ синъ се оженилъ за хубавото момиче, а рогачътъ ходѣлъ свободно навсѣкжде изъ царскитъ палати. Когато виждалъ царския синъ и сестра си той лижелъ нѣжно ту ржката на зетя си, ту ржката на сестра си, и думалъ: „Мила батюва ржчица, мила какина ржчица!“

Царската снаха ходѣла всѣка вечеръ на единъ бунаръ за вода. Рогачътъ вървѣлъ винаги подире ѝ. Еднажъ тя заварила на бунаря една хубава циганка, която много приличала на нея. Циганката съблѣкла царската снаха, облѣкла ѝ своитъ дрехи и я хвърлила въ бунаря. После се премѣнила съ царскитъ дрехи, взела стѣмнитъ и отишла въ двореца. Никой не можалъ да я познае. Но когато царскиятъ синъ излѣзълъ съ нея въ градината, рогачътъ се приближилъ, лизналъ ржката на батя си и казалъ: „Мила батюва ржчица! Кака плаче у бунаря!“

Циганката се уплашила, че рогачътъ ще я издаде. Затова се престорила на болна и рекла на царския синъ: „Заколете рогача и ми дайте отъ месото му. Щомъ хапна, ще оздравямъ.“ Като чулъ това, царскиятъ синъ рекълъ: „Какъ ще го заколимъ! Нали ти е братъ?“ А циганката отговорила: „Не ми е братъ. Азъ ви лъжехъ по-рано да го не заколите.“ Царскиятъ синъ повѣрвалъ и пратилъ хора да заколятъ рогача. Но той избѣгналъ при бунаря и викналъ: „Како, циганката иска да ме заколятъ!“ Сестра му се обадила: „Не бой се, братко. Добъръ е Господъ и за насъ!“

Царскитъ ратаи, що гонили рогача, надзърнали въ бунаря и видѣли царската снаха. Тъ я извадили, завели я при царския синъ, и тя му разказала всичко отъ край до край. Царскиятъ синъ заповѣдалъ да пропждятъ циганката презъ деветъ царства въ десето. А той и младата хубавица си заживѣли весело и честито. И рогачътъ пакъ си ходѣлъ веселъ и доволенъ изъ царския палатъ.

